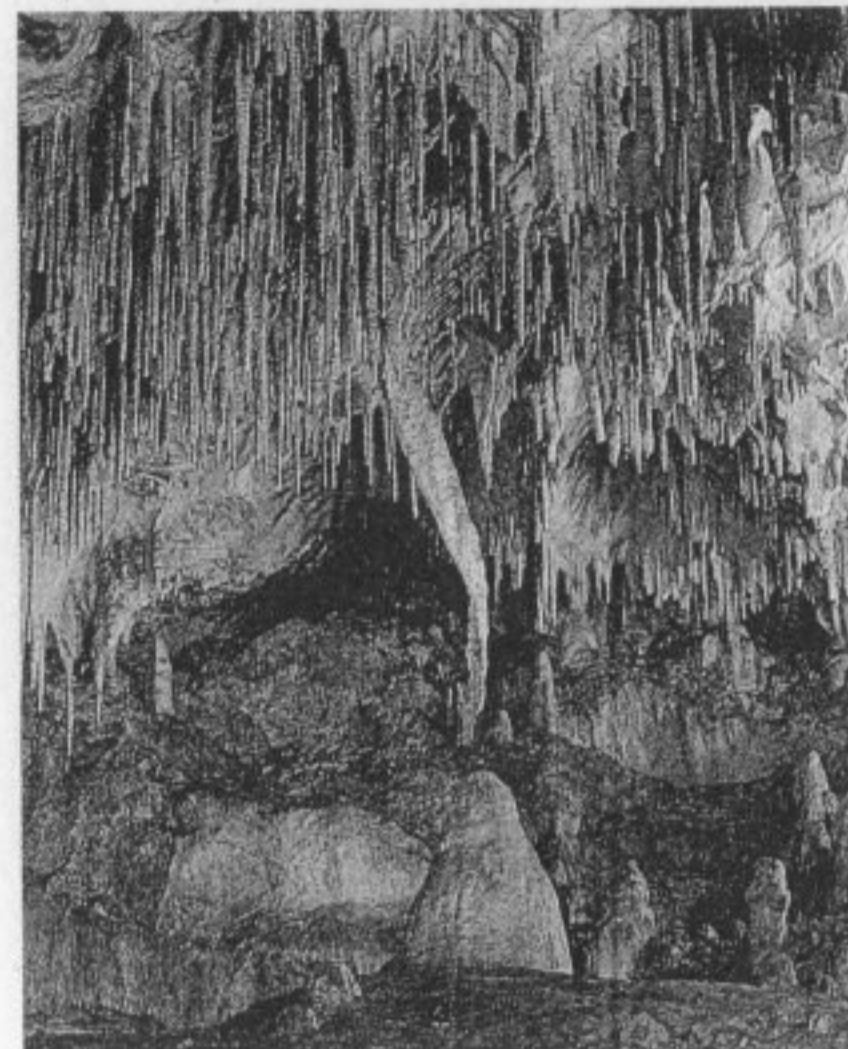
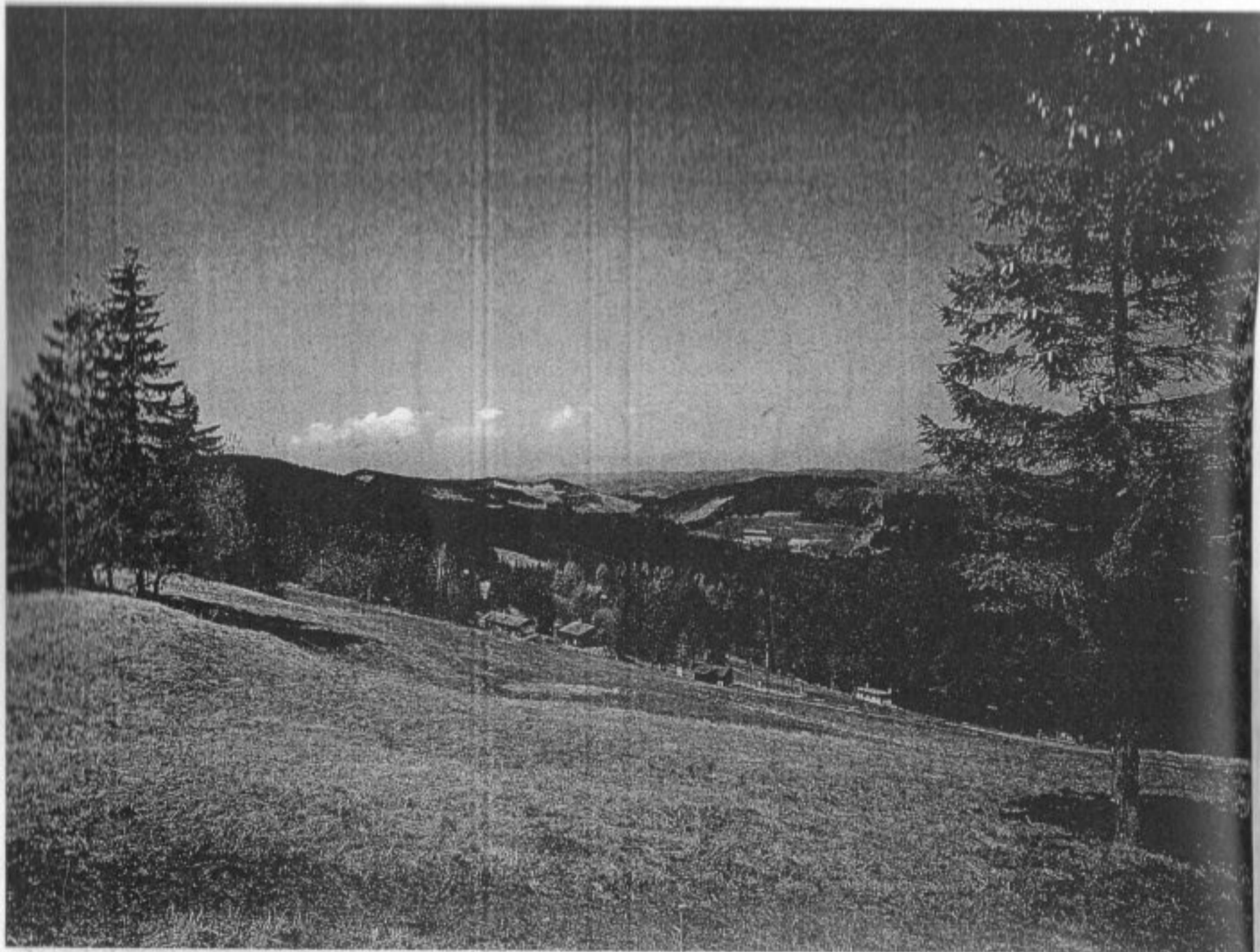

Robert Švoma
tr. Obránců míru 50
602 00 BRNO

20

AHOJ !

Brněnská tramská osada Karabina byla založena na podzim roku 1968 skupinou jeskyňářů. Zakládající oheň byl zapálen v Orlických horách, na kopci Pláňavy u Vyprachtic. Zpívalo se u ohňů, na tramských večerech a po hospůdkách. Pod vedením Kaltyše tenkrát zpívali téměř všichni. Osadní základnou byla chata "Konzerva" poblíž Ostrova u Macochy. Když se začalo to zpívání brát trochu vážněji, vedl sbor Žanek Valóšek - to už se jelo na Portu do Ústí n/Labem. Po jeho odchodu převzal vedení souboru Muncla a od r. 1975 Čiča.

Za ta léta se v Karabině vystřídal také pár muzikantů. Z těch zakládajících už dneska nikdo ve sboru nezpívá. Poslední, kdo odešel, byl koncem roku 1987 Kelly. Takže, když vzpomene-me na doby minulé, byli to: Kaltyš - Zdeněk Hanžl, Tom - Tomáš Hanžl, Žanek - Jan Valóšek, Šolim - Miloš Beníšek, Radek - Radúz Richter, Muncla - Miroslav Munclinger, Jirka Štěpánek a Josef Beránek. Určitě tam nejsou všichni, protože občas ještě někdo příležitostně zpíval nebo hostoval, ale snad nám to ti nejmenovaní prominou. Od roku 1977 do roku 1987 zpívala stálá sestava tohoto složení: Čiča - Pavel Jelínek /vedoucí, kytara, zpěv/, Kelly - Jaroslav Zoufalý /rytmické nástroje, zpěv/, Fargo - Pavel Dvořák /kytara, zpěv/, Pedro - Petr Šnévajs /sólo kytara, zpěv/, Beduín - Bedřich Malenovský /kontrabas, zpěv/. Tenkrát s námi také začínal zvukař Luboš Novotný. Po odchodu Kellyho přišla zpívat Mirka Sýkorová, a s jejím příchodem se z nás pralesáků stávají slušní lidé.

Na začátku se zpívaly písně posbírané u ohňů, ve vlaku a na slezinách. Z Karabiny tenkrát skládali: Tom, Palda, Žanek a Muncla. Moc rádi jsme měli písničky od Micheca - Milana Šebesty, některé dosud zpíváme. Nejlíp nám však jdou ty od Wabiho Ryvoly, provází nás již hodně dlouho. Taky nám sedí ty, co jsou trochu strašidelné a hlvně chlapské - nevím, jestli by Karabina dokázala zazpívat písně typu "sluníčko a cestička". No a že nám jdou i ty zpívané "brněnským hantecem", o tom snad není třeba psát, protože jsme borci ze "štatlu", který se jmenuje Brno. Poslední léta jsme udělali něco z tvorby Romana Horkého. Vlastní tvorbu, která tvoří také značnou část repertoáru, obstarává Čiča a Pedro. Odhadem jsme za těch 20 let nazpívali asi 120 písní,

dali dohromady jeden ucelený pořad s názvem "Volání větru" a absolvovali asi 600 vystoupení.

Teď bych snad měl vyjmenovat úspěchy a o neúspěších takt-
ně pomlčet, jak se to běžně dělá, ale bylo by to zbytečné,
obojího za těch 20 let bylo dost. Tak jen stručně, kam se
jezdilo a jezdí zpívat. Byly to Porty - Ústí n/Labem, Karviná,
Svitavy - zde se pro nemoc nakonec nezpívalo, 2 x Olomouc,
Sokolov a Plzeň. Pravidelně jezdíváme na Náměštskou placku,
do Nivnice na "Vítání jara", na Opavského kurýra, na Svojšický
slunovrat a samozřejmě každý rok na náš výroční oheň.

Karabina pořádá pod záštitou svého zřizovatele - OKVS Brno
II. - pravidelně nepravidelné tramské večery v Brně. Vždycky
nám však bylo líp u ohně než na pódiu, ovšem tomu pódiu se
člověk nevyhne, nové písničky musí nějak mezi kamarády.

Při tramském muzicírování toho člověk za 20 let zažije
hodně. Pozná plno dobrých lidí, krásných míst, útulných hospů-
dek, ale zná taky polovinu sálů v republice a hromadu špina-
vých hospod, kde se třeba nenajedl. Probdí mnoho krásných
nocí s kytarama u ohně, ale mnoho jich prospí v auťáku na
cestě domů. Doma je člověk vzácný. Tak takový je život tramp-
ské skupiny. Stejně bychom ho ale za nic neměnili.

Karabina, jak už bylo řečeno, není jenom to pěvecké sdružení,
co je možno vidět na pódiu - Karabina je osada, která má svo-
ji náplň. Ve spolupráci se speleologickou skupinou Tartaros,
jejímiž členy jsou někteří osadníci, to jsou práce v Moravském
krasu, zahraniční expedice do jeskyní, několik let se prováděl
výzkum starých stříbrných štol, jezdí se pravidelně na
hory lyžovat, každý rok strávíme týden na vodě. V Moravském
krasu se u Lipovecké vápenky postavila nová jeskyněářská
chata. Šerif Palda - Svatopluk Cigánek - nejen, že nad tím
vším bdí jako správný šerif, ale v rámci koncertů promítá
diapozitivy z expedic, ale hlavně také organizuje. Ono 20
let tohle všechno provádět, to má člověk pocit, že neměl čas
zestárnout. Ta léta sice nikdo nesmaže, to musí mít člověk
rád, jinak to nejde. Ale co je to 20 let, třeba takový Albatros,
nebo Červánek - to je výdrž, my jsme proti nim vlastně tramp-
ská batolata.

Kolikrát si člověk říká, už toho bylo dost. Položí kytaru
do rohu, no a za tři dny už svědí prsty a začne to znovu.

Kolikrát si říká, už nemám lidem co říct, všechno už jsem
pověděl, nebo to pověděl už někdo přede mnou. A pak zjistí,
že přece se ještě něco najde. A tak to jde pořád dokola s
námi se všemi, takže kytary zvoní a jede se dál.

Výroční oheň T.O. Karabina

Z gratulací a přání

20. let Karabiny, to je pořádný kus dobré práce s tramskou písničkou a reprezentace brněnského sborového zpěvu. Do dalších let přeji hodně zdaru.

Ahoj Rolf - Vladimír Staněk /Příboj/

Wabi - Jiří Ryvola /Hoboes/ nám to natočil na pásek s několika novými písněmi.

Čičo, já přeju Tobě i klukům všechno nejlepší. Jestli si z toho něco vyberete, a já myslím, že něco si z toho vyberete, udělejte to zase tak, aby to bylo pěkný. Čičo ahoj, kluci ahoj dobrou

a tady Wabi zřejmě usnul zaslouženým a spokojeným spánkem, protože věděl, že ho nezklameme.

Zdá se mi, že je všechny znám už celý svůj život, a to se mi kvapem blíží už šestý křížek. Bývá mi vždy mezi nimi dobře. Víte, Karabina je moje životní veliká láska, a nejen ona, ale celý brněnský tramping, k jehož oblibě i popularizaci právě Karabina svým dílem nesporně přispěla. Jako rodilý Brňák, a dost velký patriot, nemohu ani jinak, srdce si poručit nedá. I když moje životní kotva hozena je zde na Severní Moravě, přesto si myslím, že dobrý kamarád si cestu k jinému kamarádu vždy najde. Karabina po této cestě šlape už plných 20 let. Proto ji přeji, ať po této cestě šlape stále dál. Vždyť nás pojí ohně kruh.

Ahoj Kodýtek - Zdeněk Svoboda

/Tarantule Opava/

Na Karabině se mi vždy líbilo, jak zpívala písničky Wabiho Ryvoly, a pak další, které člověk potom, nebo předtím slyšel venku u ohňů. A je mi líto, že v záplavě všelijakých gramofonových edicí a mání a vítězů Port, se na tuhle slušnou kapelu zapomnělo.

Samozřejmě, kvůli slávě to Karabina netáhne. Tady jde o společné zájmy, kamarádství, vandry, jeskyňařinu a pár večerů se spřízněnými hosty i pro pár ostatních příznivců. To vše se daří. Ale ta nenatočená deska mi stejně bude scházet, tak jako nenatočená deska Příboje a Ozvěny. Na to, že bych si jednou mohla koupit LP desku 40 let Karabiny, se moc netěším. Co když se toho nedožiju?

Silence - Irena Příbylová

/novinářka/

Ej, tak dvacet let již je tomu, Karabiniéři? Tehdy jsem vás viděl jako lidské varhany. Když jste se najedou nadechli, poklesl v sále prudce atmosferický tlak. Když jste vydechli, otvírala se okna, rezonoval i beton a padali biletáři. Ó ten typický sound! Hú. A zase: Hú. Čtyřhlasně. Jenže já to tenkrát neměl rád. Hrozně jsem to neměl rád. Jak jsem to moh mít rád? Tolik fousatejch chlapů?? Prej už dneska nejste, co jste bejvali. Už vůbec ne. Jste moderní. Bravo! Leč já bych si vás někdy rád poslechl jako lidské varhany. Třeba takhle: Hú..... Člověk vždycky chce to, co nemá.

Váš Kapitán Kid

Díky KARABINA

Je dnes málo míst, kam lze utéct před tmou a chladem pralesů otazníků. Soudě podle lavinovitě vzrůstajícího počtu chat kolem řek, podle tábořišť a pěších samotářů, zřejmě nás stále přibývá, co utíkáme za "mámou přírodou" před nudou parád a laudatorních podívaných.

Živý oheň poskytuje daleko velkolepější podívanou. Oheň a živá píseň. Je dost autorů, kteří se snažili namalovat obrazy, které lze spatřit v plamenech ohně a ještě víc těch, kteří i dnes chtějí zapsat písně, které oheň zpívá. Určitě mezi ně patří Karabina a mezi vhodná útočiště, její stále beznadějně vyprodané koncerty.

Statistika je nudná a určitě patří jinam, přesto však za 10.856 spokojených návštěvníků koncertů, ale také za vždy skromné a korektní vystupování patří Karabině uznání a díky zřizovatele, kterým je již řadu let OKVS Brno II.

Zřizovatel - OKVS Brno II

JESKY ŃÁŘSKÁ ZÁKLADNA
V MORAVSKÉM
KRASU

Volání

větru

DIMITRIJ TIOMKIN

ČES. TEXT MICHEC ŠEBESTA

volně

ú... Jak pták vítr letí a tmou mraky žene a
s ním i stará píseň mizí jako dým vypráví jak ten čas
běží dávné příběhy zná o dobách minulých zpívá a vzpomí-
ná. ... ozvěnou

2. Jak pádili koně a hlas jejich kopyt
stepí se rozléhal v tmách zanikal
svobodou a pokojem dýchal celý ten kraj
pojednou přišel člověk a zavřel je v stáj.

3. Zas vítr se žene tou plání nedohlednou
koní divokých stáda volá písní svou
marně dál koně hledá když letí pustinou
jenom z prázdných skal zazní volání ozvěnou.

STRACH

MICHEC ŠEBESTA

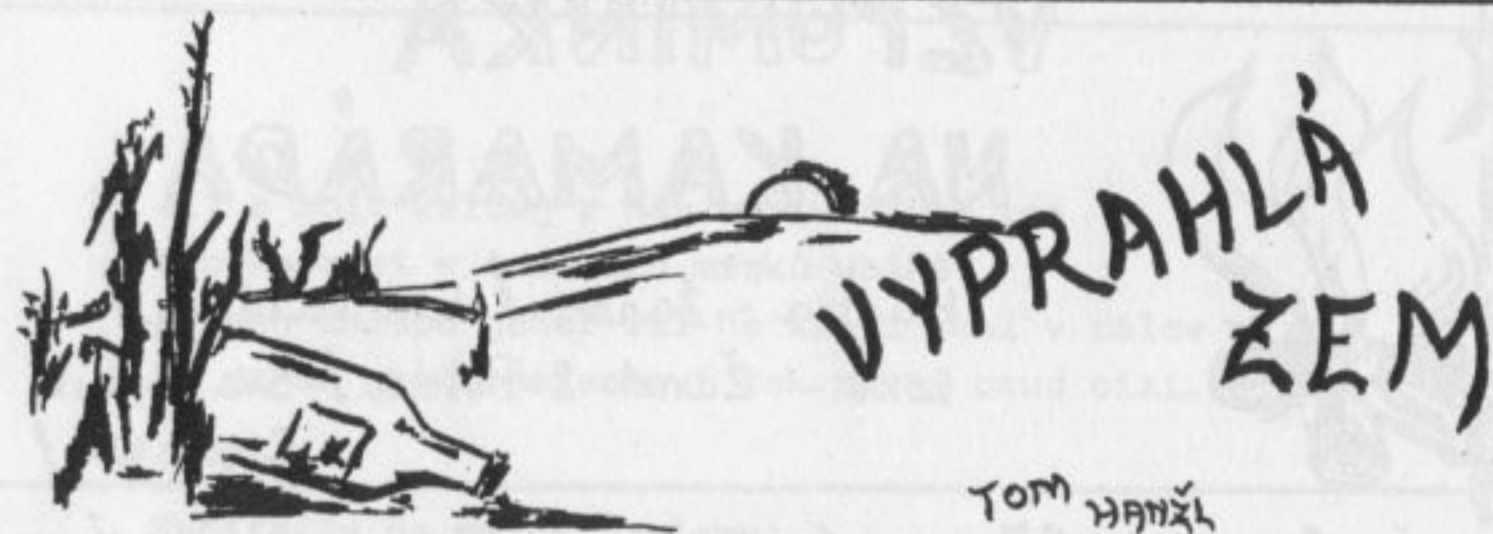
velmi rychle
Emi Emi Emi Emi

1. Stíny mrtvých těl tě zvou strach už hlodá duši
tvou bojíš se jich že někde v tmách smrt jde za tebou.

Ref: Pro pár všivejch dolarů stal se z tebe vrah
teď jeden jezdec žene tě jmenuje se strach.

- Z dálky slyšíš zvon už znít sám ač nechceš musíš jít své smrti vstříc na pohřeb svůj s ďáblem whisky pít.
- Náhle cítíš v žilách chlad teď však nemusíš se bát to smrti dech ztlumil tvůj vzdech tvůj soudce byl strach.

Recitativ na začátku písně: Ten, který řídí tento svět, stvořil každého z nás k obrazu člověka. Každému dal volbu cesty - jít cestou dobra, nebo zla. Tys šel tou cestou správných chlapů, ale pak zradils. Zradils nejen sebe, zradils člověka, zradils to nejlepší, co v tobě bylo - lidství. A za to tě teď čeká trest.

TOM HANŽL

vrazně
Ami G Ami Dmi G Ami

1. Mlha nad řekou se loudá tmou v horách slunce usíná
jedou jezdcí plání vyprahlou v patách země ubíhá
snít spát a snít v zemi která se rosou probouzí ... orosí.

- Slunce nad hlavou mozek užírá parta honců vedro proklíná Cestou dlouhou stádo už zmirá ženem dál k zeleným dolinám.
Ref: Spát a snít, spát a snít v zemi která se rosou probouzí Snít a žít, snít a žít v zemi která nás vodou orosí.
- Řvaní stáda předák nevnímá v dálkách ďábla vyzývá S vodou vyschlou tam řeku zaklíná - za obzor slunce posílá.
Ref:...

VZPOMÍNKA NA KAMARÁDA

hudba - Žanek / Jan Valášek /
text - Žanek & Palda / Svatopluk
Cigánek /

slavnostně

1. Klid a mír celý kraj tiše dávno spí jenom vítr v korunách
stromů vypráví příběh chlapa jehož kříž na kraji
lesa v trávě stojí na jehož hrobě nyní leží jen prostý věnec
chvojí do ticha občas jenom sova zahouká čas zvolna
běží stojím tu sám a poslouchám ten divnej
příběh kterej mi šeptá vlhkej mech o chlapu co měl život
rád a měl velkej pech.

Chords: C, G7, C, F, C, F, G7, Adim, Bdim, G7, F, C, Ami, D9, G7, Adim, Bdim, G7, F, G7, C, F, C, F, G7, Adim, Bdim, G7, F, C, Ami, C, G7, C, F, C, FINE

2. Jít a snít každěj z nás cestu dávno zná
stovka cest v toulkách mraků ubíhá
příběh chlapa jehož cíl na kraji skal v dálce mizí
na jehož cestě nezastaví tak marný osud cizí.

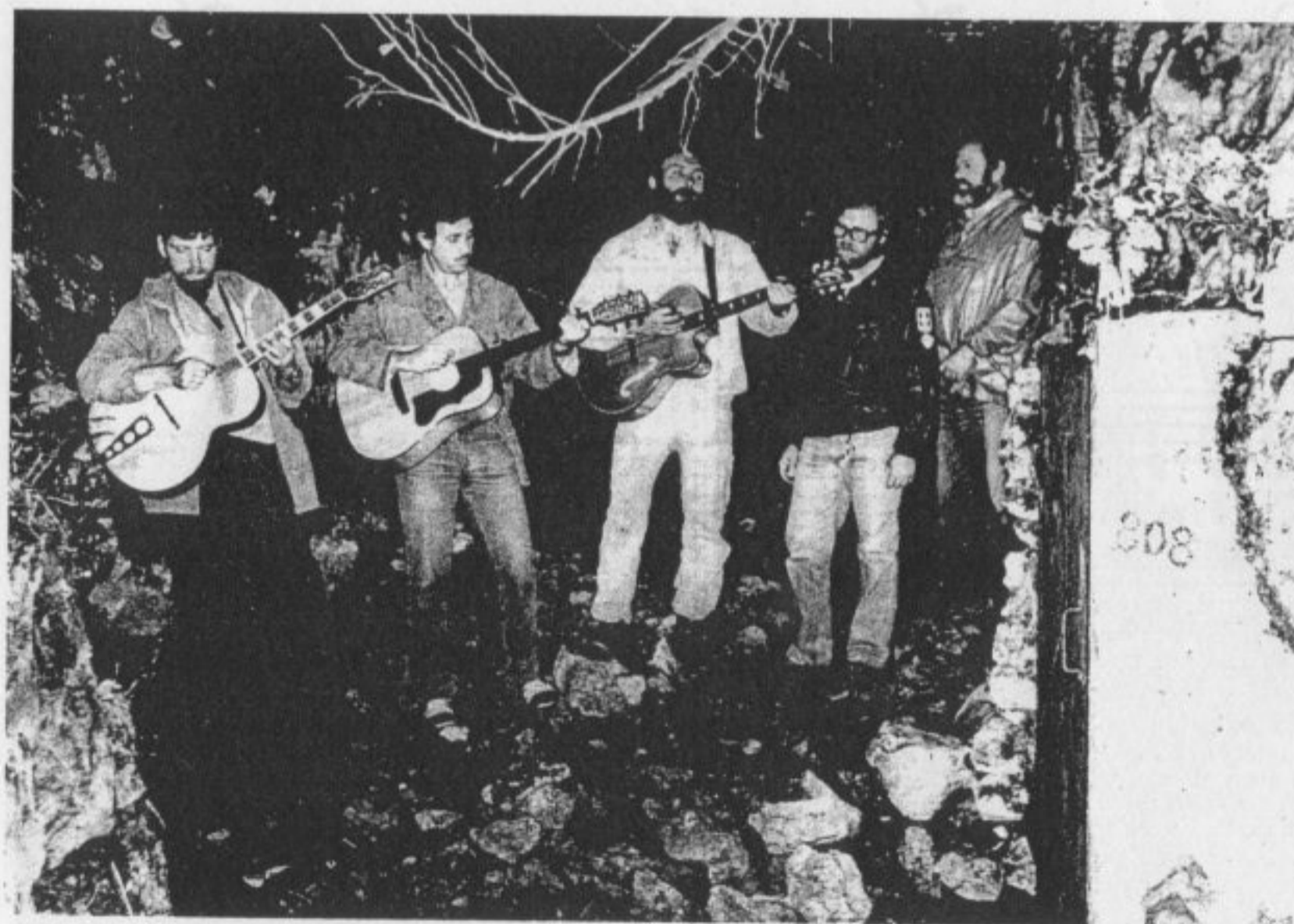
Ref:...

3. Recitativ na melodii sloky:

Vím, že jednou přijde den, kdy nebudeš moci sbalit
svoje cajky a odejít k vodě, do lesů. Tvoje starý nohy
ti přestanou sloužit a oči neuvidí tento svět.
Zůstane jen příběh, ze kterého bude jasný ostatním,
jak jsi tady žil, miloval lidi a přírodu, měl rád volnost,
kamarádství a vůbec celej život.

Ref:...

Věnováno jako vzpomínka na tragédii
v Amatérské jeskyni.

Amatérská jeskyně - vzpomínka

MÉHO KONĚ SEN

TRADICIONÁL / Č.T. PAVEL JELÍNEK

VOLNĚ

D6 G

V dálce dobrá stáj a kolem nás široký kraj brachu můj

D6 D7 G

ty cestou domů sníváš támhle za kopcem co splývá s obzo-

D G F#m A7 D6 G

rem, odměnou tvou bude voda a stáj. Když uzdu povo-

D6 G D6

lím, začínáš snít o stádu préríjním, jak běžíš s ním. Já

D7 G A

vím, že cestou míváš ve snech svou dobrou stáj, únavou a

D6 D7 G

tím, že... žízni když cestou zmiráš. Kdo svému koni sen umí vyplnit

D6 G F#m A7 D6 G D

jen, mívá sám přítele v něm. Vzduchem vlnícím rovinou míříš

... voda a stáj. prachem vířícím k údolí sjíždíš

V dálce dobrá stáj a kolem nás široký kraj,
brachu můj, ty cestou domů sníváš.
támhle za kopcem, co splývá s obzorem
odměnou tvou bude voda a stáj.

Když uzdu povolím, začínáš snít
o stádu préríjním, jak běžíš s ním.

Já vím, že cestou míváš ve snech svou dobrou stáj
únavou a žízni, když cestou zmiráš.
Kdo svému koni sen umí vyplnit jen
mívá sám přítele v něm.

Když uzdu povolím, začínáš snít
o vodě studené, jak běžíš k ní.

A tím, že stále sníváš a přítele svého máš rád
domů blíž a k stáji doklopýtáš.

Vzduchem vlnícím rovinou míříš,
prachem vířícím k údolí sjíždíš.

Támhle za kopcem, co splývá s obzorem
odměnou tvou bude voda a stáj.

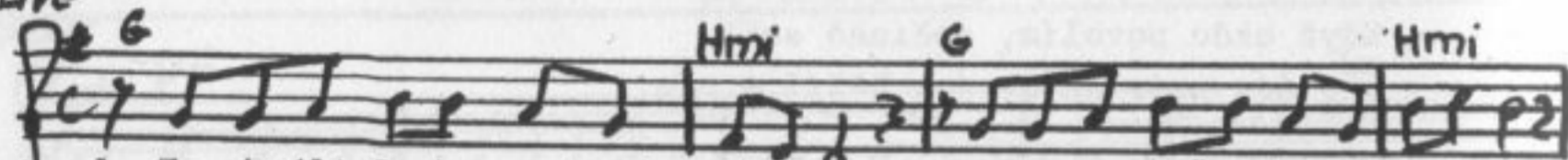

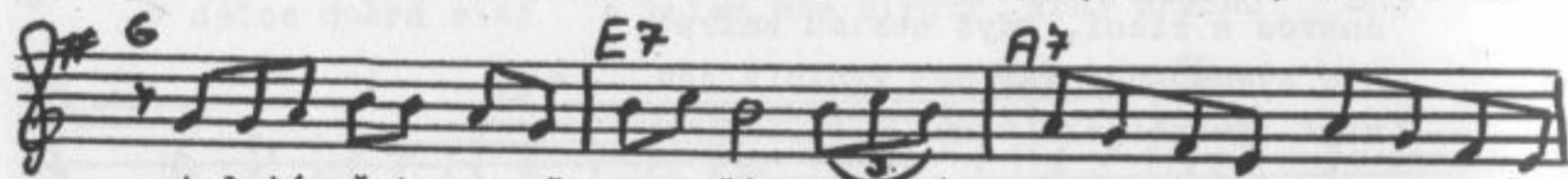
ZLATÝ DĚŠŤ

HUDBA & TEXT PETR ŠNĚVAJS

LIVE

1. Za chvíli louky se k nám otočí a zlatý déšť napadá do očí

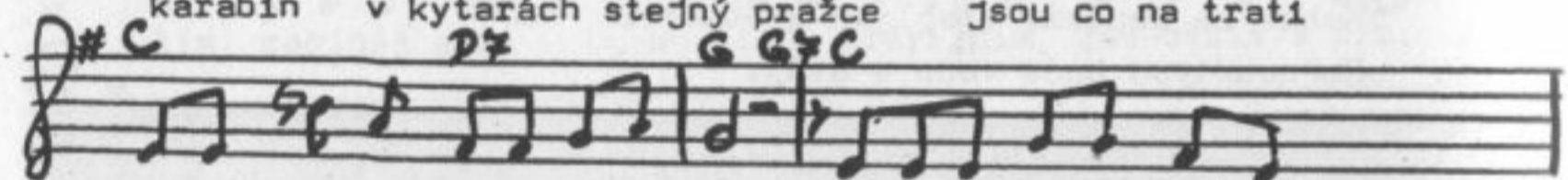
staletý město se už nemračí večerní slunce ještě vagon roztla-

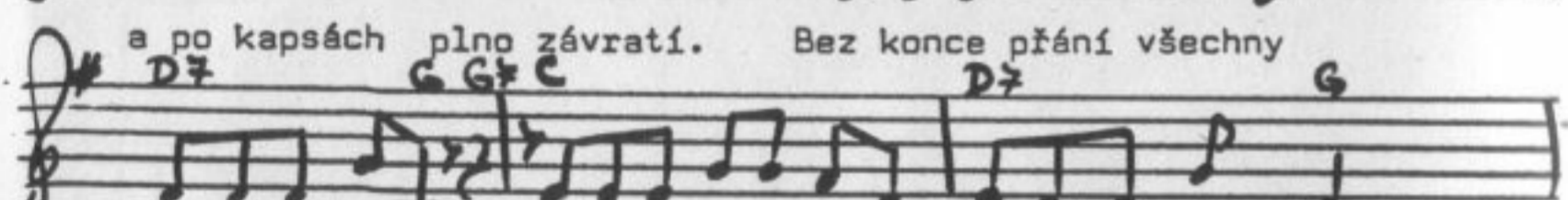
čí houpá se na opascích líně stín odřených popruhů a

karabin v kytarách stejný pražce jsou co na trati

a po kapsách plno závratí. Bez konce přání všechny

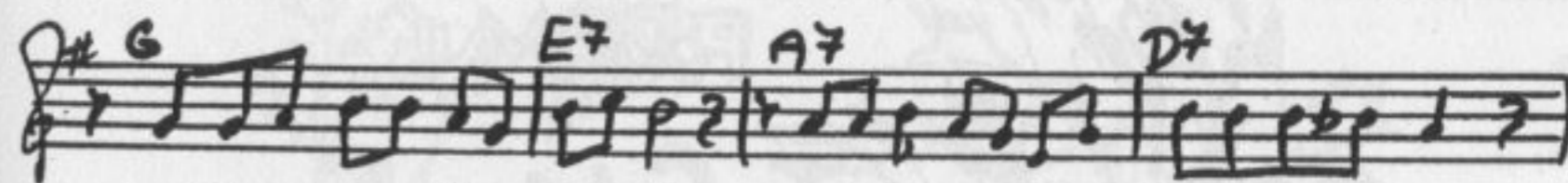
touhy nasytit není to zdání že tam všechno můžem chtít

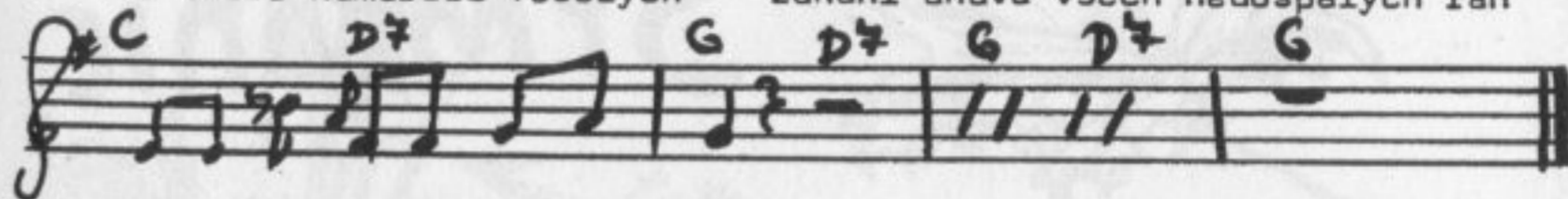
v dlážděné pláni je tak těžké hledat cit bez něhož

nemůže nás nikdo pochopit Desítky stovky nocí probdělých

a tváře kamarádů veselých zahání únavu všech nedospalých rán

beznadějí a všedních dnů klam.

2. Spleené vlasy tiše rozfouká vítr co přespal v síti pavouka za zády cesty se nám neztratí i když se druhým koncem kolej obrátí. /: Otevřít svoje ústa žebravá po plné láhvi co tam zůstává v kytarách tóny nočních vlaků dozněly tiše se k nám blíží pondělí. :/

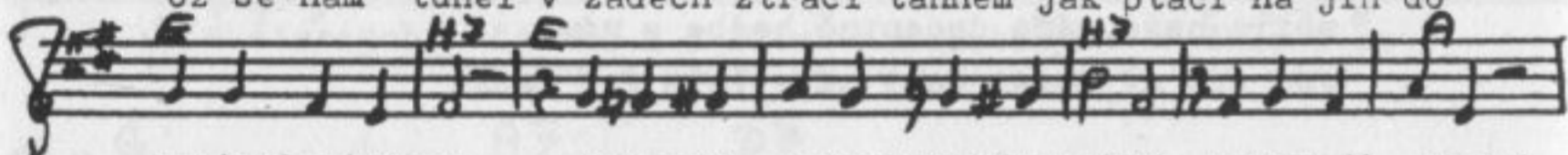

1979 - PORTA V OLOMOUCI

TAK AHOJ!

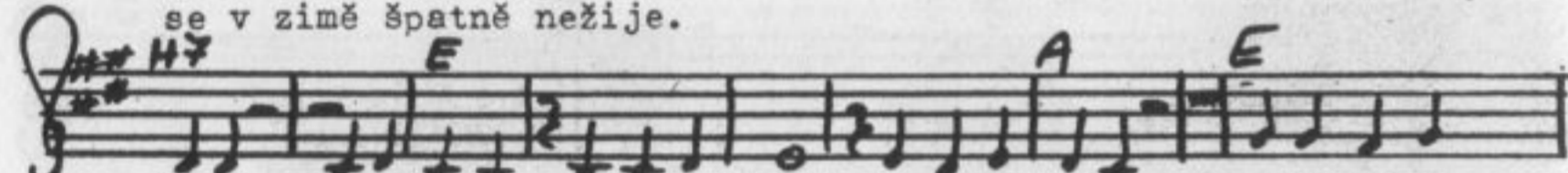
1. Na Pacifik se náš vlak řítí a do tmy svítí pár žhavejch
UŽ se nám tunel v zádech ztrácí táhnem jak ptáci na jih do

vajglů cigaret kamarád sehnal flešku pití a kdo ji chytí
Kalifornie možná, že pro nás mají práci, na týhle štaci

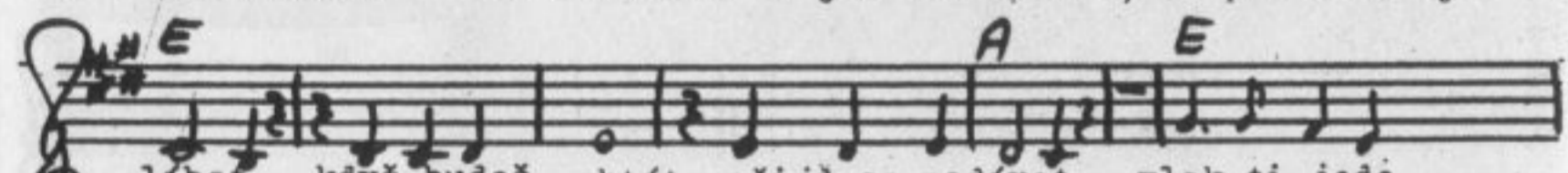
ten vod ní neodtrhne ret. Ref: Miami Beach a slunce zlatý
se v zimě špatně nežije.

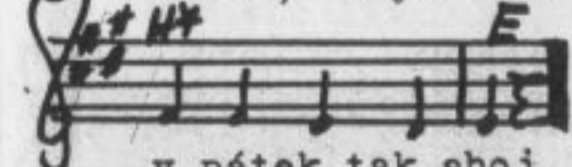
boys kudrnatý vod léta klíč a nahý paty to je žhavá

Kalifornie tam budu žít a jen tak zpívat, pít a holky

líbet, když budeš chtít, přijď se podívat vlak ti jedě

v pátek tak ahoj.

2. Na vekslech se náš vagon kejvá, jen pár mil zbejvá do slunný
Hobo se pod vagonem skrejvá, cesta ubejvá, Kalifornie
Lucie noci upije.
Zas kolem frčej známý místa a vlak se chystá, že sjede z hor do
tulák je věčnej optimista, je duše čistá, údolí
z dálek ho oči nebolí.

MÍSTA

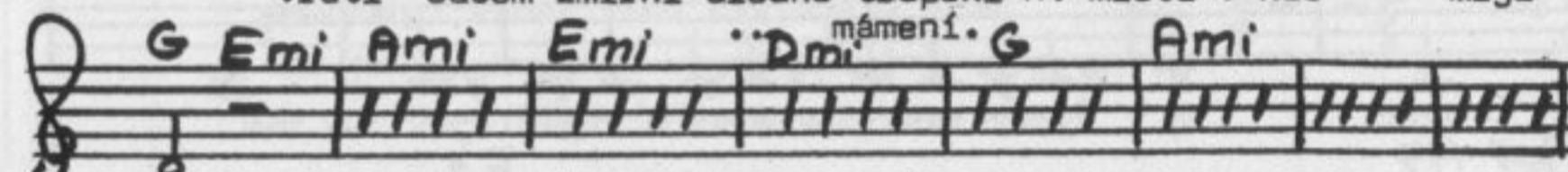
Hudba * Pavel Jelínek * Text

1. Jsou místa jsou jako bolest pálivý jako závan hřejivý když se
znáš... Ami Dmi G Ami Ami C D Emi C

vrátí časem zmírní dlouhé trápení R: Místa v nás miji

čas.

Znáš jistě znáš staré vůně příchodů
cíle dlouhých pochodů
kde se schází
místa známá dýmu mámení.

Ref: Místa v nás miji čas.

2. Dál stále dál kde se cesty sbíhají
proč se divně dívají
kdo nás miji
cesty kříží divná setkání.
Vál občas vál na nás vítr šeptavý
kdo se jednou zastaví
pak se stýská
duše píská píseň toulání.

Ref:...

3. Jdou zase jdou už se cesty sbíhají
rance na zem padají
jak se stmívá
přihořívá západ sluneční.
Zní písně zní na strunách chvějivých
a chóry bláznivých oheň zmírá
někdo zpívá ranní rosení.

Ref:...

ŠESTAČTYŘICÁTÝ

hudba

WABI
RYVOLA

text

My měli camp tam co stával ten mlejn jak vyhořel a nikdo neví proč. My dycky tíhli k místům zapadlejm tam líp zněl náš střeleckej kolotoč. Nám tenkrát vítr hrával v uších blues a každej z nás byl víc než jenom haur a ve fasádě z prostřilenejch blůz byl pro nás Kristus mín než Schopenhauer.

2. Nám bylo jasný že je válka vůl
a kapsy pořád plný nábojů.
Z nás každej byl jen slepej somnambul
z rozprášených válečných praporů.
My nevěděli tenkrát že je zlý
když máme místo chleba v ruce nůž
a tak jsme byli bojem posedlí
že každej z nás byl v sedumnácti muž.

3. Co my tam bůže vystřileli ran
ve vočích smrt pár chlupů pod nosem.
My netušili že " NO PASSARAN "
se nespojuje z žádným patosem .
A holky pro nás byly jenom stín
vždyť neuměly ani nabít brenn .
Nám krví plála barva jeřabin
a tabákem čpěl vyplivnutej hlen .

4. Tak jezdili jsme dlouho na ten flek
a stříleli jsme líp než znali psát.
A každej z nás byl White a nebo Black
a sháněli jsme obvaz kolikrát.
Pak jednou večer objevil se chlap
a to byl konec všem nevinnejm hrám .
On jak se koutkem usmál spouští klap
a povídá : "Davaž Brot, já hlad mám!"

5. Nám bylo jasný že to není fór
ten chlap měl oči ze kterejch šel strach .
A já teď vím jak zní andělů chór
když srdce tluče mozkou na poplach.
Pár dlouhejch vteřin byl slyšet jen dech
a vítr co si v borovicích hrál.
Pak od Steveho ruky plamen šleh
a výstřel dozněl tam co ten chlap stál.

6. My stříleli jak smyslů zbavený
až Pade pustil zbraň a zařval dost.
Jen kouř vytíkal z hlavně kalený
a z ruky krev a mrtvej byl náš host.
Že každej z nás je slepej somnambul
my nevěděli tenkrát že je zlý.
Nám bylo jasný že je válka vůl
a najednou jsme byli dospělí.

ELITNÍ

JEDNOTKA

HUDBA
&
TEXT } ČIČA

Musical score for the song "ELITNÍ JEDNOTKA". The score is written on a grand staff with lyrics in Czech. The lyrics are:

Rosa nám zrána kanady oblízla elitní jednotka
honicích psů koho my skřípnem každý rád zazpívá
hrajeme se smrtí většinu dnů. Ref: Není to náhoda
že jsme ho zmáčkli unikal bosům a neplatil hned
není kam zmizet elitní jednotka každého dostane
na to vem jed.

2. Nejlepší kvéry a kalený čepele
smrtící úder a náloží třesk
ve tvářích ocel a kamenný fasády
elitní jednotka rychlá jak blesk.

Ref.

3. Špinavý kšefty za tvrdý prachy
bereme vždycky jen kvalitní job
každému nasypem to co mu patří
kdo není ready ten brzy je trop.

Ref.

Jednou nám zahraje na cestu do pekla
staccato stengunnů poslední vál
vychladnou těla obutý v kanadách
život si s námi jak se smetím hrál.

Ref.

Návraty z bálů - vojenské cvičení

ODCHÁZET ZA SVÍTÁNÍ

WABI RYVOLA

beguine

A Hmi D E7

1. Až nenávratně klapnou dveře po ránu a ticho až mi poví že
... odklopí mi víčka slunce šedivý a do ticha se neozve ^{jsm} tvůj

A A7

sám jen vzdálenej hlas chraptivýho sopránu mi
dech můj oči prázdněj stěnám už se nedíví mám ...

E7 A D

potvrdí co dávno dobře znám Až... ... mám smutnej úsměv

A E7 A D

na sevřenejch rtech. Ref: Že odcházet se nemá za sví-
tání aby láska nedostala strach a že jsou marná

A E7 A

všechna zbožná přání když samota překročí tvůj práh.

2. Mý rány budou dávno sluncem zhojený

a ty se budeš pořád ještě ptát
proč naše rty už nejsou pevně spojený
já nebudu mít sílu dál ti lhát.
Tvý ruce až můj drsný dlaně pohladí
a po tváři ti sklouzne síz proud
já řeknu ti že pláč mi teď už nevádí
a že bych na něm chtěl k tvý lásce plout.

Ref:...

Ujčov - večer trampských písní STO Monsun

Večer písní táborových ohňů - u Ozvěny v Líšni 1985

Trampský večer - Orion

Koncert ve Sloupské jeskyni

Vítání jara v Nivnici

Na nenáři u Kodětky - P. O. Terentula

Karabina 20 výročí - Pláňavy 1988

FLASTR

HUPBA & TEXT PAVEL JELÍNEK & PETR ŠNÉVAJS

CO MĚ UČIL

ŠTATL

1. V našem štatlu betálný se dějó góle a já nemám klidnó
chrupnu těžký lochny špicově tam zejó kde si kámo
Jenom trochu dupnu křivé komin v Majlontě zas čodí
Rákosníci hrnó čachrovat na mléně se sajtna dneska sódí
u škopku to bude večer klap. Ref: Na Oltecu v pivecu škopek dělá
Jo vasrovicó z Šrajbecu nám ho zdrbajó až poklapeš z Rivecu
nahod' ke mně drát hodíme kus hantecu a pudem čechrovat.

2. Jednó sem byl zase na čuz v Práglu
hrnul sem to krtkem na Slintáč
chálku sem měl na půl metru v báglu
pozichroval sem se na tutáč

Ráno byla v Práglu velká rychna
táhlo se to asi z Vyšeca
plotňákovi je to všechno putna
z toho cajzlovskýho hanteca

Ref:...

3. Těžká klendra letos v zimě byla
eště že už je to za nama
stačka vůbec v kéru netopila
už dva metry jektám kelcnama

Už nebudu vařit klofnu stíílím
se zonkama tutáč padla klec
kolky už mám gramlavý že šílím
budu asi zralé na šaškec.

Ref:...

TRAMPSKÝ VEČER T.O. KARABINA S NETRADIČNÍMI NÁSTROJI

V PŮLCE TRATI

*Hudba & text
Pavel
Jelínek*

1. Dál dál dál snivej lásko dobře se mi s tebou povídá
 o tom jak se vrací zatoulaní ptáci kdo je zrána
 doma uhlídá a ta dnešní sklenka vína staré doby
 připomíná a do mozků se zvolna zajídá. Ref: Nedopitá
 láhev vína nedopité dvě sklenice nedopitá láska
 z duší smytá špína v půlce trati vyjedeme z další stanice.

2. Dál, dál, dál snivej lásko u tý naší desky vohraný
 skloňuj ve všech pádech
 co mělo lásky nádech
 a ve hvězdách máme napsaný
 vzpomínky do písni skládám
 přízeň z tvých očí hádám
 jak cikánka z ruky podaný.
 Ref:...

3. Dál, dál, dál snivej lásko, slyším že máš ještě schovaný
 co jsem tenkrát hrával
 a já se vracíval
 od života někdy zpráskaný
 zapomenem na ty splátky
 psaní co jsem dostal zpátky
 do tvých rukou z lásky poslaný.

Ref:...

Náměšťská placka

ČAS DIVNEJCH PÍSNÍ

WABI RYVOLA

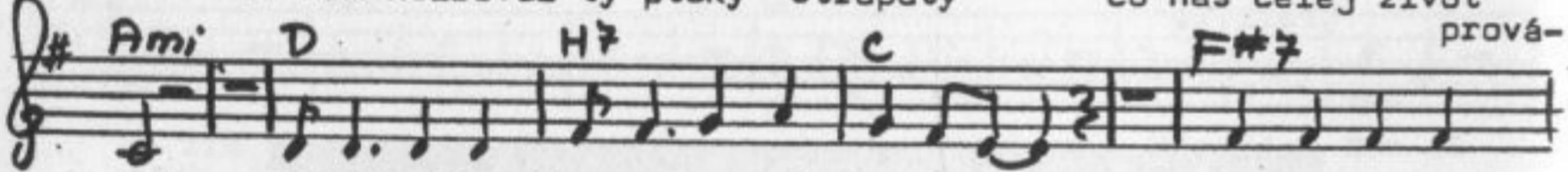
Až přejde divnejch písni čas co namalujem na obraz kde
hřívý koní budou vlát a strážní ohně budou plát kdo

zakletí jsou ptáci hříšní tak jako hudba v nás až
za lokomotivou roků bude se za nás ptát

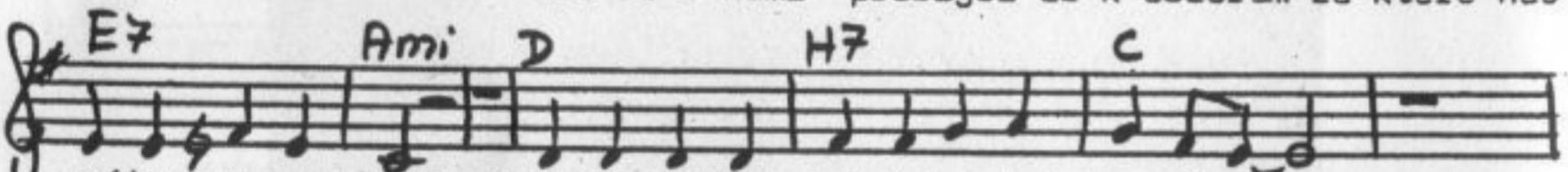
Ref: Kdo nám kšíroval ty ptáky střapatý - co nás celej život
prová-

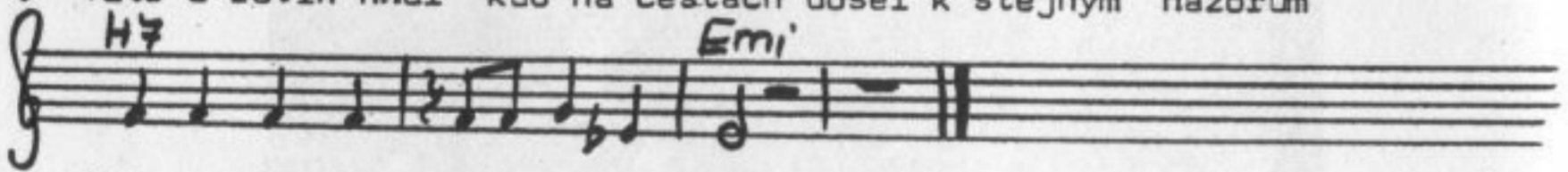
zí kdo nám šlapal celou cestu na paty proč slunce pro

nás nezachází kdo se s námi probíjel až k obzorům za které nás

vítr z rovin hnal kdo na cestách došel k stejným názorům

kdo s námi zas bude šlapat dál.

2. Jak daleko a blízko zní hlas harmoniky večerní
jak vysoko a nízko letí oblaka páteční
dál v srdcích nosí každý z vás co nevejde se na obraz
kdo odpovědět umí správně kamarádům na dotaz

Ref:...

Průvodní slovo : Čiča - Pavel Jelínek

Notový záznam : Čiča - Pavel Jelínek, Wabi - Jiří Ryvola

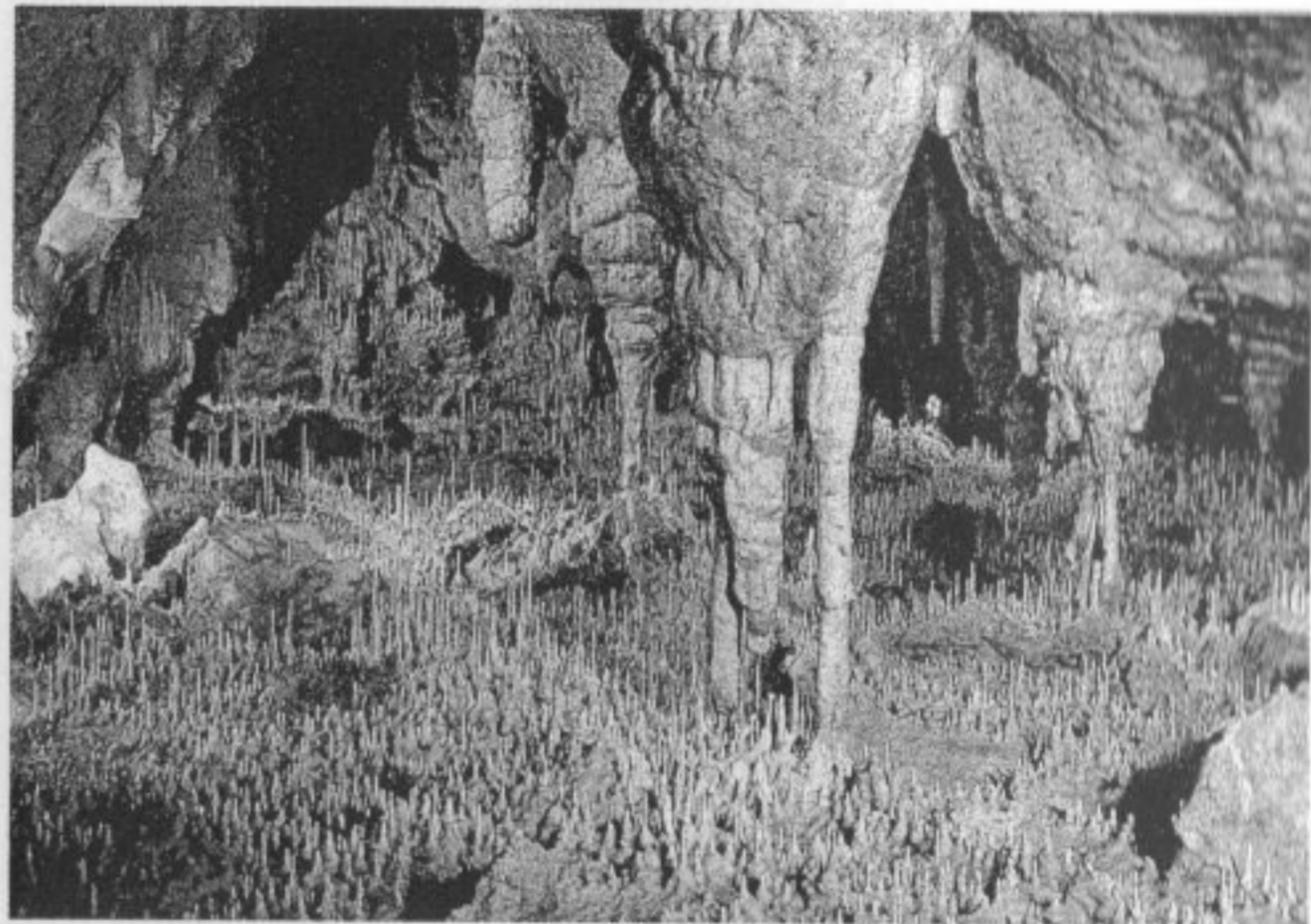
Ilustroval : Pedro - Petr Šnévajs

Graficky zpracoval : Pedro - Petr Šnévajs

NEPRODEJNÉ !

Bude použito jako propagační a metodický materiál.

ČAS DIVNEJCH
VÍSNÍ

ČAS DIVNEJCH
VÍSNÍ